

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2023
GELIJKWAARDIGHEID BUITENLANDSE DIPLOMA'S

Inhoud

[Zitting van 20 januari 2023](#)

rolnummer 2022/0998

[Zitting van 22 maart 2023](#)

rolnummer 2023/0034

rolnummer 2023/0035

[Zitting van 29 maart 2023](#)

rolnummer 2023/0088

[Zitting van 7 juli 2023](#)

rolnummer 2023/0088

[Zitting van 11 augustus 2023](#)

rolnummer 2023/0088

Arrest nr. 8.231 van 20 januari 2023 in de zaak 2022/0998

In zake: Marie Lovette NDJEKA DJEMBA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Lepinois
kantoor houdend 1000 Brussel
Ter Kamenlaan 36
waar woonplaats wordt gekozen

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
waar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 18 november 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 20 oktober 2022 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of medicine in de Geneeskunde’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 januari 2023.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Lepinois, die verschijnt voor de verzoekende partij, en Gaia Pellegrims, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘Docteur en médecine’ uitgereikt op 30 december 2005 door de Université de Kinshasa (République Démocratique du Congo).

Zij dient op 6 september 2020 bij Naric-Vlaanderen een verzoek tot gelijkwaardigverklaring in, waarbij verzoekster de specifieke gelijkwaardigheid beoogt met de Vlaamse graad van ‘Master of medicine in de Geneeskunde’.

Op 10 februari 2022 neemt Naric-Vlaanderen de volgende beslissing:

“[...]

Na grondig onderzoek heeft NARIC-Vlaanderen een beslissing genomen over uw studiebewijs.

NARIC-Vlaanderen erkent uw studiebewijs ‘Diplôme de docteur en médecine’ uit Congo (RDC) als specifiek gelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’ (studiegebied geneeskunde).

We kunnen uw studiebewijs niet gelijkwaardig erkennen met:

- de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’ zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma’s zijn niet vervuld, omdat:

- er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’ is niet mogelijk, omdat:

De volgende essentiële opleidingsonderdelen komen niet of niet voldoende aan bod: ‘Probleemoplossend klinisch redeneren (geïntegreerd klinisch redeneren)’ en ‘Geïntegreerd klinisch onderzoek (stationsproef) (geïntegreerd klinisch handelen)’. Uit uw dossier blijkt niet dat de medisch klinische kennis die destijds verworven werd tijdens uw opleiding, later verder geïntegreerd werd tot de klinische competenties die bereikt worden in de huidige Vlaamse opleiding tot Master of Medicine in de geneeskunde. De werkervaring is niet van die aard of duurtijd om dit tekort te kunnen compenseren.

(element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten en werden de essentiële opleidingsonderdelen vergeleken).”

Onderaan deze beslissingen vermeldt NARIC-Vlaanderen verschillende mogelijkheden indien de beslissing niet aan de verwachtingen van verzoekster voldoet. Twee van deze mogelijkheden zijn het indienen van een ‘verzoek tot herziening (aanvullende stukken)’ of van een ‘verzoek tot heroverweging (materiële vergissing)’.

Verzoekster maakt gebruik van de mogelijkheid om de herziening van deze beslissing te vragen; zij legt daarbij een aantal bijkomende stukken neer.

Met een niet-gedateerde beslissing, die volgens partijen werd genomen op 20 oktober 2022, wordt die vraag tot herziening ongegrond verklaard:

“Op 02/05/2022 ontvingen wij uw verzoek tot herziening van onze beslissing van 11/02/2022. In onze beslissing werd uw ‘Diplôme de docteur en médecine’ gelijkwaardig verklaard met het Vlaamse studiebewijs van ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’.

De beslissing vermeldt om welke reden een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’ niet mogelijk is, namelijk het ontbreken of onvoldoende aan bod komen van de volgende essentiële opleidingsonderdelen: ‘Probleemoplossend klinisch redeneren (geïntegreerd klinisch redeneren)’ en ‘Geïntegreerd klinisch onderzoek (stationsproef) (geïntegreerd klinisch handelen)’.

Bij uw verzoek tot herziening voegt u een aantal documenten teneinde dit tekort te compenseren. Uit nazicht blijkt echter dat de geattesteerde werkervaring niet van die aard of duurtijd is om dit tekort te kunnen compenseren.

Op dit moment is het dan niet gerechtvaardigd uw aanvraag aan een nieuw onderzoek te onderwerpen, aangezien een nieuw onderzoek niet tot een andere beslissing zal leiden.

Uw verzoek tot herziening is ongegrond.

Onze beslissing van 11/02/2022 wordt met deze brief dan ook bevestigd.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij doet gelden dat het beroep niet ontvankelijk is, omdat verzoekster enkel beroep instelt tegen de brief waarbij de aanvraag tot herziening wordt afgewezen, terwijl die brief geen nieuwe beslissing inhoudt, doch integendeel letterlijk de loutere bevestiging is van de beslissing van 10 februari 2022.

Verwerende partij betoogt dat tegen een dergelijke brief geen beroep openstaat, enkel tegen de beslissing van 10 februari 2022. Wat dié beslissing betreft, is volgens verwerende partij de beroepstermijn van dertig dagen overeenkomstig artikel II.294, §1, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs reeds lang verstreken.

Verwerende partij zet ter zake nog uiteen dat mocht elke brief die een herzieningsaanvraag afwijst, een beslissing zijn met een mogelijkheid tot beroep, aanvragers oneindig de mogelijkheid zouden kunnen creëren om een verzoek tot herziening in te dienen. Dit zou tot wanpraktijken leiden, waarbij aanvragers een nutteloos stuk indienen, waarna een brief volgt die zegt dat dit niet tot een nuttige herziening kan leiden, waartegen opnieuw een beroepstermijn van 6 maanden komt open te staan. Aanvragen zouden eindeloos aanslepen, hoewel er geen nuttige stukken meer voorhanden zijn. Dit zou de behandeling van andere aanvragen nodeloos vertragen, hetgeen te vermijden valt.

In haar wederantwoordnota betwist verwerende partij deze exceptie. Zij voert ter zake aan:

“In haar verzoekschrift heeft verzoekende partij aangegeven dat NARIC-VLAANDEREN in bovengenoemde brief aan verzoekster een nieuwe beslissing had meegedeeld na haar verzoek om herziening.

Op 20 oktober jl. heeft NARIC-VLAANDEREN een nieuwe beslissing aan verzoekende partij betekend naar aanleiding van het verzoek om herziening van verzoekende partij.

Uit deze beslissing blijkt dat deze instantie verzoekende partij's aanvraag opnieuw heeft onderzocht in het licht van de aangevoerde aanvullende elementen en de nieuwe stukken die zijn neergelegd.

In de bestreden beslissing staat dat:

« Bij uw verzoek tot herziening voegt u een aantal documenten teneinde dit tekort te compenseren. Uit nazicht blijkt echter dat de geattesteerde werkervaring niet van die aard of duurtijd is om dit tekort te kunnen compenseren »

Deze beslissing vervangt dus het eerder door NARIC-VLAANDEREN genomen en op 11 februari 2020 aan verzoekende partij meegedeelde besluit (cf : RvS 19 mei 2022, nr. 253.821).

Het beroep is dus geldig gericht tegen de laatste beslissing van deze instelling.

De bevestiging van verzoekende partij dat de ontvankelijkheid van het beroep erop neerkomt dat een verzoeker ad infinitum een nieuwe mogelijkheid om beroep in te stellen kan creëren in herziening, is niet relevant.

De tegenpartij verliest uit het oog dat een burger zoveel verzoeken om administratieve autorisatie kan indienen als hij wenst, en dat elke weigering daarvan telkens een nieuwe beroepsmogelijkheid kan openstellen.

Om te bepalen of in het kader van hetzelfde verzoek een nieuwe beslissing is genomen, moet worden nagegaan of door de verzoeker nieuwe elementen zijn aangebracht en of [] in het licht van deze nieuwe elementen een herziening van de aanvraag heeft plaatsgevonden.

Dat is hier het geval.

De beslissing van 10 februari 2022 is dus vervangen door een nieuwe beslissing, hetgeen een nieuwe beroepsmogelijkheid creëert.

Gelet op deze vervanging staat voor verzoekende partij een nieuwe beroepstermijn open vanaf de kennisgeving van deze beslissing.

Dit beroep werd ingesteld binnen de termijn van 30 dagen vanaf de kennisgeving van het besluit, zijnde 20 oktober 2022.

Het onderhavige beroep is dus rationae materiae en rationae temporis ontvankelijk.”

Beoordeling

Met de beslissing van 10 februari 2022 is meegedeeld dat de aanvrager die wordt geconfronteerd met een beslissing die niet aan de verwachtingen voldoet, zes mogelijkheden heeft. Naast “verder studeren”, het instellen van een erkenningsprocedure op basis van eerder verworven competenties (EVC), leerloopbaanbegeleiding en het instellen van een beroep bij de Raad, gaat het met name om twee mogelijkheden bij NARIC-Vlaanderen zelf: eensdeels een ‘verzoek tot herziening’ (binnen zes maanden na de beslissing, op basis van aanvullende

stukken), anderdeels een ‘verzoek tot heroverweging’ (binnen dertig dagen na de beslissing, wanneer een materiële vergissing wordt vastgesteld).

De Raad stelt vast dat het ‘verzoek tot herziening’ geen rechtsgrond heeft in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 ‘betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs’.

Artikel 17 van dat besluit, onder hoofdstuk V “Verzoek tot heroverweging” voorziet immers in slechts één mogelijkheid om na kennisgeving van een beslissing bij NARIC-Vlaanderen zelf verhaal te halen:

“Art. 17.

§1. De houder van het buitenlands studiebewijs kan een verzoek tot heroverweging van de erkenningbeslissing en de niveaugelijkwaardigheid, instellen binnen een vervalttermijn van 30 dagen die ingaat de dag na kennisname van de initiële beslissing van de erkenningsautoriteit en uiterlijk de eenendertigste dag na de dag van een kennisgeving van de betrokken beslissing. Daarbij kunnen geen nieuwe elementen of documenten aan het dossier toegevoegd worden.

De procedure van het verzoek tot heroverweging wordt verder uitgewerkt door de erkenningsautoriteit en bekend gemaakt via verscheidene publiek toegankelijke fora.

§2. De erkenningsautoriteit vermeldt in elke erkenningbeslissing en de niveaugelijkwaardigheid de modaliteiten van het verzoek tot heroverweging en de afhandelingstermijn.

§3. Het verzoek tot heroverweging leidt tot:

1° de gemotiveerde afwijzing van het verzoek tot heroverweging op grond van de onontvankelijkheid ervan

2° een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt, of herziet.

De bevestiging of de herziening van de erkenningsbeslissing wordt aan houder van het buitenlands studiebewijs ter kennis gebracht binnen een termijn van vijftien kalenderdagen, die ingaat de dag na deze waarop het verzoek tot heroverweging is ingesteld.”

Een ‘verzoek tot herziening’, waarbij aanvullende stukken kunnen worden voorgelegd, is geen door de Vlaamse regering ingestelde procedure, en uit geen enkele wetkrachtige norm blijkt dat NARIC-Vlaanderen over de bevoegdheid beschikt om zelf in bijkomende procedures te voorzien.

De door verwerende partij gevreesde cascade aan verzoeken tot herziening kan op het eerste gezicht eenvoudig worden afgewend, door die verhaalmogelijkheid niet uitdrukkelijk aan te bieden bij de kennisgeving van een beslissing.

Dit alles neemt niet weg dat NARIC-Vlaanderen op 20 oktober 2022 een nieuwe beslissing heeft genomen. De procedure kan bijgevolg worden beschouwd als een willig beroep.

Bij deze nieuwe beoordeling heeft NARIC-Vlaanderen ook acht geslagen op bijkomende stukken die verzoekster heeft ingediend. Meer bepaald wordt gemotiveerd dat verzoekster bij haar verzoek tot herziening “een aantal documenten” toevoegt om de vastgestelde tekorten te compenseren en dat “uit nazicht blijkt [] dat de geattesteerde werkervaring niet van die aard of duurtijd is” dat zij die tekorten kan compenseren.

In de rechtsleer (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 52-53 en 55, en de aldaar geciteerde rechtspraak van de Raad van State) wordt aangegeven welke de constitutieve voorwaarden zijn waaraan een beslissing dient te beantwoorden wil zij als een ‘louter bevestigende beslissing’ worden gekwalificeerd. *In casu* is daaraan niet voldaan, aangezien door verzoekster nieuwe gegevens werden aangevoerd, die aan de zijde van NARIC-Vlaanderen hebben geleid tot een nieuw onderzoek dat haar beslag heeft gekregen in de bestreden beslissing. In die bestreden beslissing is er sprake van een ‘nieuwe uiting van de wil van de overheid’, minstens wat de voormelde nieuwe gegevens betreft.

Aangezien de beslissing van 20 oktober 2022 bijgevolg op andere, minstens ruimere materiële gronden steunt dan de initiële beslissing van 10 februari 2022, is van een louter bevestigende beslissing geen sprake.

De beslissing van 20 oktober 2022 kan derhalve het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

De exceptie is ongegrond.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster neemt een enig middel uit de artikelen 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 ‘betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs’, uit een schending van de formelemotiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en uit het verbod op bevoegdheidsoverschrijding.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet uiteen dat zij haar verzoek om herziening heeft gesteund op een “geheel van bewijsstukken” waaruit, volgens verzoekster, blijkt dat zij in de loop van haar opleiding en beroepservaring de gelegenheid heeft gehad om haar kennis te integreren in klinische vaardigheden. Zij heeft meer bepaald aangevoerd dat gelet op de klinische vaardigheden tijdens haar studies, er geen wezenlijk verschil bestaat tussen het door haar behaalde studiebewijs en de graad van doctor [bedoeld wordt: master] in de Geneeskunde. Verzoekster verwijst naar drie stukken die zij ter zake heeft voorgelegd, te weten: een attest van dokter [J.J.M.K.], verbonden aan de faculteit Geneeskunde van de Universiteit van Kinshasa, een attest van dokter [E.K.T.], verbonden aan dezelfde faculteit, en een getuigenis van een oud-student.

Hierop is door verwerende partij in de bestreden beslissing slechts geantwoord met een stijlformule. Verzoekster betoogt dat NARIC-Vlaanderen daarmee op geen enkele wijze inzichtelijk maakt waarom de nieuw voorgelegde elementen de vermeende tekortkomingen niet zouden compenseren, en dat de beslissing zich ertoe beperkt te verwijzen naar de beroepservaring en de duur daarvan. Aldus blijkt niet dat NARIC-Vlaanderen de nieuwe elementen met de vereiste ernst heeft onderzocht.

Verder stelt verzoekster:

“Afgezien van het bovengenoemde motief verwijst de verwerende partij slechts naar de eerste beslissing die zij had genomen, waarin zij had geoordeeld dat bepaalde klinische medische kennis niet was verworven tijdens haar opleiding van Master in de geneeskunde.

Welnu, wat de eerste beslissing van de verwerende partij ook ontoereikend gemotiveerd, aangezien niet specifiek werd uitgelegd in welk opzicht de door verzoekende partij gevolgde opleidingen ontoereikend waren.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij het volgende:

“ [...]

ii) Wat betreft de behandeling van het verzoek tot herziening

Verzoekster meent dat verweerster het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden, door de wijze waarop het verzoek tot herziening werd onderzocht.

Het is van belang hierbij te duiden op welke wijze een aanvraag tot herziening wordt onderzocht. Immers kan elke aanvrager die een beslissing ontvangt, een verzoek tot herziening indienen binnen de 6 maanden na de beslissing.

Om de herzieningsaanvragen te kanaliseren, wordt ieder verzoek aan een eerste controle onderworpen. Dit houdt in dat nagekeken wordt of de aanvraag tot herziening tijdig werd ingediend (=ontvankelijkheid) én of er nieuwe relevante documenten worden ingediend die de tekorten uit de beslissing kunnen weerleggen (=gegrondheid). Indien beide controlevragen positief beantwoord kunnen worden, wordt het dossier met de nieuwe documenten voor een nieuw onderzoek doorgestuurd naar de dossierbehandelaar en/of adviesverlener en wordt een nieuwe beslissing genomen.

iii) Wat betreft het verzoek tot herziening van verzoekster

In het geval van verweerster, vermeldde de beslissing van 10/02/2022 dat de essentiële opleidingsonderdelen ‘Probleemoplossend klinisch redeneren (geïntegreerd klinisch redeneren)’ en ‘Geïntegreerd klinisch onderzoek (stationsproef) (geïntegreerd klinisch handelen)’ niet of onvoldoende aan bod waren gekomen tijdens de opleiding. Ook de werkervaring die ze kon attesteren, volstond niet qua aard of duurtijd om aan te tonen dat zij de medisch klinische kennis uit de opleiding later had geïntegreerd tot de klinische competenties die bereikt worden in de huidige Vlaamse opleiding tot Master of Medicine in de geneeskunde.

In het verzoekschrift werd onder meer verwezen naar werkervaring die zij tussen 2014 en 2018 had opgedaan als directrice van een VZW Holding Fikan en de beroepsvorming op het vlak van bedrijfsbeheer van gezondheidsinstellingen die zij heeft gevolgd. Het spreekt voor zich dat dit los staat van de tekorten inzake geïntegreerd klinisch redeneren of geïntegreerd klinisch handelen. Dit zijn immers beleidsfuncties, geen ervaringen als behandelend arts.

Verzoekster voegde 5 stukken bij haar verzoek tot herziening:

1. Attest van dr. [K.], hoofd van het huidige departement voor interne geneeskunde van Universitaire Ziekenhuizen van Kinshasa;
2. Attestation de fin d’aptitudes spéciales;
3. Verschillende getuigenissen;
4. Beslissing van NARIC-Vlaanderen d.d. 10.02.2022;
5. Radioscopie certificering;

Het eerste attest van Dr. [K.] maakt melding van de stages die verzoekster heeft afgelegd in de periode 2006-2009. Deze werkervaring werd reeds vermeld op het curriculum vitae van verzoekster met de nodige toelichting alsook werd hier reeds een attest van bijgevoegd. Verzoekster bracht dus met dit stuk geen nieuwe informatie aan die het tekort kan weerleggen. Om die reden werd het niet verder voorgelegd voor advies.

Het tweede attest van prof. Dr. [K.N.] is een verklaring dat verzoekster een examen van bijzondere vaardigheden heeft afgelegd in 2008. Er wordt verder niet bij vermeld wat dit

juist inhoudt, noch wat zij hiervoor heeft moeten studeren of aantonen. Het attest volstaat m.a.w. niet om de tekorten te weerleggen.

Vervolgens werden getuigenissen gevoegd van een medestudent en stagemeesters die verklaren dat verzoekster een goede student was. Het spreekt voor zich dat dit niet aantoonde dat de ontbrekende essentiële opleidingsonderdelen wel deel uitmaakten van de opleiding, noch dat deze later werden ontwikkeld. Dergelijke getuigenissen zijn weinig objectief en kunnen geen vervanging vormen van officiële documenten.

Tot slot voegde zij een certificaat van een universitaire opleiding in de “fysieke en biologische stralingsbescherming” die zij aan de ULB heeft gevolgd in 2016. Deze specifieke opleiding is niet van die aard om te kunnen compenseren voor een tekort in de vermelde opleidingsonderdelen van de algemene opleiding tot Master of Medicine in de Geneeskunde. Het is immers een gespecialiseerde opleiding omtrent stralingsbescherming.

Verzoekster slaagt er niet in om bij haar verzoek tot herziening stukken bij te brengen die aantonen dat zij de ontbrekende essentiële opleidingsonderdelen gevolgd heeft tijdens haar opleiding, dan wel dat zij nadien voldoende lange en relevante werkervaring heeft opgedaan die hieraan tegemoetkomt. Om die reden werd haar verzoek tot herziening afgewezen als zijnde ongegrond.

iv) Wat betreft de motivering in de brief van 20/10/2022

Hoewel de motivering van verweerster in de brief kort en bondig is, is zij alleszeggend.

Geachte mevrouw Ndjeka Djemba,

Op 02/05/2022 ontvingen wij uw verzoek tot herziening van onze beslissing van 11/02/2022. In onze beslissing werd uw ‘Diplôme de docteur en médecine’ gelijkwaardig verklaard met het Vlaamse studiebewijs van ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’.

De beslissing vermeldt om welke reden een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’ niet mogelijk is, namelijk het ontbreken of onvoldoende aan bod komen van de volgende essentiële opleidingsonderdelen: ‘Probleemoplossend klinisch redeneren (geïntegreerd klinisch redeneren)’ en ‘Geïntegreerd klinisch onderzoek (stationsproef) (geïntegreerd klinisch handelen)’.

Bij uw verzoek tot herziening voegt u een aantal documenten teneinde dit tekort te compenseren. Uit nazicht blijkt echter dat de geattesteerde werkervaring niet van die aard of duurtijd is om dit tekort te kunnen compenseren.

Op dit moment is het dan niet gerechtvaardigd uw aanvraag aan een nieuw onderzoek te onderwerpen, aangezien een nieuw onderzoek niet tot een andere beslissing zal leiden.

Uw verzoek tot herziening is ongegrond.

Onze beslissing van 11/02/2022 wordt met deze brief dan ook bevestigd.

Hoewel de motivering kort en bondig is, is zij duidelijk. De stukken die verzoekster bijvoegt tonen onvoldoende lange of relevante werkervaring aan om de tekorten te kunnen compenseren. De documenten tonen evenmin aan dat dergelijke opleidingsonderdelen toch aan bod zijn gekomen tijdens de opleiding.

Een gelijkaardige formulering werd bovendien gebruikt in de beslissing van 10/02/2022:

“de werkervaring is niet van die aard of duurtijd om dit tekort te kunnen compenseren”.

Tegen de motivering van deze beslissing tekende verzoekster geen beroep aan. Dit toont aan dat de formulering duidelijk en afdoende was. Wanneer dezelfde formulering gebruikt wordt in de brief tot afwijzing van het verzoek tot herziening, meent verzoekster plots dat dit niet duidelijk is en een schending van de motiveringsplicht inhoudt. Dit raakt kant noch wal.

Verzoekster vraagt in haar verzoekschrift welke duur of aard wel aanvaardbaar is. Het is echter niet aan verweerster om te stellen dat x aantal jaren werkervaring in x sector met de taken in x en y voldoende zijn. Naric-Vlaanderen wordt immers elke dag blootgesteld aan valse diploma's en stageattesten. Concrete details geven zou de deur openzetten voor misbruik en fraude. Het is aan verzoekster om alle opleidingen die zij gevolgd heeft en alle werkervaring die zij heeft opgedaan te attesteren. Het is duidelijk welke essentiële opleidingsonderdelen ontbreken in de opleiding van verzoekster. Verweerster meent hiermee te hebben voldaan aan haar materiële motiveringsplicht.

Bovendien verwijst verzoekster in haar beroepsverzoekschrift naar een schending van de formelemotiveringsplicht. Aangezien de brief een motivering bevat, werd hieraan alleszins voldaan. Verweerster is van oordeel dat zij aan al haar verplichtingen inzake behoorlijk bestuur voldaan heeft en meent dan ook dat het beroep dient te worden afgewezen als zijnde onontvankelijk, minstens ongegrond.”

In haar wederantwoordnota bestrijdt verzoekster de visie van verwerende partij en handhaaft zij haar grieven.

Beoordeling

De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster ervoor heeft gekozen haar beroep enkel te richten tegen de beslissing van 20 oktober 2022. Grieven die betrekking hebben op de beslissing van 10 februari 2022 – zoals de door verzoekster aangehaalde miskennen van de formelemotiveringsplicht – kunnen niet op ontvankelijke wijze worden ingeroepen.

Zulks stuit immers op de vaststelling dat eensdeels de beslissing van 10 februari 2022 niet het voorwerp van dit beroep uitmaakt en anderdeels de termijn om tegen die beslissing een beroep in te stellen overeenkomstig artikel II.294, §1, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs reeds lang is verstreken.

Daarnaast licht verzoekster in de uiteenzetting van het middel op geen enkele wijze toe hoe of waarom NARIC-Vlaanderen met de bestreden beslissing haar bevoegdheid zou overschrijden.

In dat opzicht is het middel onontvankelijk.

De formelemotiveringsplicht verplicht een administratieve (beroeps)instantie er niet toe om uitdrukkelijk, laat staan uitvoerig, te antwoorden op alle door de bestuurd aangehaalde argumenten. Wel moet de indiener van het beroep – *in casu* een ‘verzoek tot herziening’ – erop kunnen rekenen dat zijn argumenten door het bestuur zorgvuldig worden onderzocht en dat het bestuur, ingeval het meent dat de nieuwe elementen die worden aangevoerd niet tot een ander oordeel kunnen leiden, minstens impliciet in zijn motieven aangeeft waarom zulks het geval is. Gaat het om specifieke, gewichtige argumenten van de betrokkene, dan moet het bestuur die redenen zelfs uitdrukkelijk in zijn nieuwe beslissing weergeven. In beginsel immers mag van een zorgvuldig handelend bestuur worden verwacht dat het in zijn beslissing formeel aandacht besteedt aan de wezenlijke en fundamentele grieven van de bestuurd en dat het hem aldus de antwoorden geeft die laten verstaan waarom zijn beroep – of verzoek – wordt verworpen.

Van NARIC-Vlaanderen mocht verzoekster bijgevolg verwachten dat de motivering van de bestreden beslissing er blijk van geeft dat nieuwe elementen die verzoekster in het raam van het verzoek tot heroverweging heeft voorgelegd, daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, en dat verzoekster kan begrijpen waarom die elementen NARIC-Vlaanderen niet konden overtuigen.

De loutere stelling dat “uit nazicht blijkt [] dat de geattesteerde werkervaring niet van die aard of duurtijd is om dit tekort te kunnen compenseren” kan in het licht daarvan niet als een afdoende motivering worden beschouwd. Dat er over verzoeksters bijkomende stukken wel degelijk heel wat meer te zeggen valt, blijkt wel hieruit dat verwerende partij in haar antwoordnota wél man en paard noemt en uiteenzet waarom de nieuwe elementen niet tot een gelijkwaardigverklaring met de graad van master in de Geneeskunde hebben geleid.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen’ schrijft evenwel voor dat de motieven in de akte zelf moeten worden opgenomen. Zelfs indien zij overtuigend zouden zijn – een vraag waarover de Raad zich nog niet dient uit te spreken – komen zij in de antwoordnota dus alleszins te laat.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 20 oktober 2022.

2. NARIC-Vlaanderen neemt ten aanzien van verzoekster een nieuwe beslissing en doet zulks uiterlijk op 31 januari 2023.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 januari 2023, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.310 van 22 maart 2023 in de zaken 2023/0034 (I) 2023/0035 (II)

In zake: I + II
Serhii BOLHOV
Woonplaats kiezend te 1020 Brussel
Paul Jansonstraat 34 bus B2.6

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Waar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, gekend onder rolnummer 2023/0034 en ingesteld op 17 januari 2023, en het beroep, gekend onder rolnummer 2023/0035 en ingesteld op 18 januari 2023, strekken tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 23 december 2022 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker als niveaugelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘Bachelor’ wordt erkend, en niet gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van ‘Master’.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2023.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘Specialist diploma – finance and credit – economist’, behaald aan de Kharkiv State University.

Hij dient bij NARIC-Vlaanderen een verzoek tot gelijkwaardigverklaring in.

Op 23 december 2022 neemt NARIC-Vlaanderen de volgende beslissing:

“Na grondig onderzoek heeft NARIC-Vlaanderen een beslissing genomen over uw studiebewijs.

NARIC-Vlaanderen erkent uw studiebewijs "Specialist diploma - finance and credit - economist" uit Oekraïne als niveaugelijkwaardig met de Vlaamse graad van 'Bachelor'.

We kunnen uw studiebewijs niet gelijkwaardig erkennen met:

- de Vlaamse graad van "Master"

Motivering

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van "Bachelor" zijn vervuld.

De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de andere Vlaamse diploma's zijn niet vervuld, omdat uw masterproef niet voldoet.

Toelichting

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van 'Master' is niet mogelijk, omdat:

De masterproef niet voldoet. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Uw scriptie getiteld 'The securities market, its structure and importance in the modern economy' voldoet niet aan de vereisten van de Vlaamse masterproef.

De Oekraïense masterproef is van een zodanige algemeenheid dat een correct methodologisch onderbouwd onderzoek onmogelijk is. Er wordt geen onderzoeksvraag geformuleerd en geen onderzoeksmethodologie voorgesteld (bij de bronnen worden wel interviews vermeld, maar zonder verdere informatie). De literatuurlijst bevat 18 juridische teksten. 3 onvolledig weergegeven handboeken en geen enkele wetenschappelijke (journal)publicatie. De inhoud van het werk is louter descriptief op inleidend handboekniveau: hoe zien effectenmarkten eruit in ontwikkelde landen, en hoe verhouden deze van Oekraïne zich ten opzichte hiervan. Dit laatste is echter een louter oppervlakkige beschrijving van de Oekraïense situatie. Het vierde hoofdstuk bevat aanbevelingen, maar het is helemaal niet duidelijk hoe die tot stand gekomen zijn. Het werk toont de onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau niet aan. Er zijn ook geen andere elementen in het dossier die deze competenties aantonen.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Samenvoeging

Er is reden om de beroepen gekend onder de rolnummers 2023/0034 en 2023/0035 te voegen en er in één arrest uitspraak over te doen.

V. Ontvankelijkheid - afstand

Met e-mails van 19 januari 2023 en 23 februari 2023 deelt verzoeker aan de Raad mee dat hij de behandeling van zijn beroepen bij de Raad wenst te beëindigen.

Dit valt mogelijk mede te verklaren doordat ondertussen ook een positieve gelijkwaardigheidsbeslissing werd genomen.

De Raad begrijpt dit als een afstand van beroep en ziet geen redenen om deze afstand niet toe te kennen.

BESLISSING

1. De beroepen met nr. 2023/0034 en 2023/0035 worden gevoegd.

2. De Raad verleent akte van de afstand van de beroepen met nr. 2023/0034 en 2023/0035.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 maart 2023, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.325 van 29 maart 2023 in de zaak 2023/0088

In zake: Marie Lovette NDJEKA DJEMBA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Lepinois
kantoor houdend 1000 Brussel
Ter Kamerenlaan 36
waar woonplaats wordt gekozen

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
waar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 27 februari 2023, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 27 januari 2023 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 maart 2023.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Lepinois, die verschijnt voor verzoekende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘Docteur en médecine’ uitgereikt op 30 december 2005 door de Université de Kinshasa (République Démocratique du Congo).

Zij dient op 6 september 2020 bij Naric-Vlaanderen een verzoek tot gelijkwaardigverklaring in, waarbij verzoekster de specifieke gelijkwaardigheid beoogt met de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’.

Op 10 februari 2022 neemt Naric-Vlaanderen een beslissing die ertoe strekt dat verzoeksters studiebewijs specifiek gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’, maar niet met de graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’.

Verzoekster maakt gebruik van de mogelijkheid om de herziening van deze beslissing te vragen; zij legt daarbij een aantal bijkomende stukken neer. Die vraag tot herziening wordt vervolgens ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing stelt verzoekster op 18 november 2022 een annulatieberoep in bij de Raad.

Bij arrest nr. 8.231 van 20 januari 2023 verklaart de Raad dat beroep gegrond; de beslissing wordt vernietigd omwille van een schending van de formelemotiveringsplicht.

Met een nieuwe beslissing, die niet is gedateerd maar volgens verzoekster is verzonden op 27 januari 2023, beslist NARIC:

“Op 02/05/2022 ontvingen wij uw verzoek tot herziening van onze beslissing van 11/02/2022. In onze beslissing werd uw ‘Diplôme de docteur en médecine’ gelijkwaardig verklaard met het Vlaamse studiebewijs van ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’.

De beslissing vermeldt om welke reden een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’ niet mogelijk is, namelijk het ontbreken of onvoldoende aan bod komen van de volgende essentiële opleidingsonderdelen: ‘Probleemoplossend klinisch redeneren (geïntegreerd klinisch redeneren)’ en ‘Geïntegreerd klinisch onderzoek (stationsproef) (geïntegreerd klinisch handelen)’.

Bij uw verzoek tot herziening voegt u vijf nieuwe documenten:

1. Attest van dr. [K], hoofd van het huidige departement voor interne geneeskunde van Universitaire Ziekenhuizen van Kinshasa;
2. Attestation de fin d'aptitudes spéciales;
3. Verschillende getuigenissen;
4. Beslissing van NARIC-Vlaanderen d.d. 10.02.2022;
5. Radioscopie certificering;

Het eerste attest van Dr. [K.] maakt melding van de stages die u heeft gedaan in de periode 2006-2009. Deze werkervaring werd reeds vermeld op het curriculum vitae met de nodige toelichting alsook werd hier reeds een attest van bijgevoegd. Dit stuk brengt geen nieuwe informatie aan die het vastgestelde tekort kan weerleggen.

Het tweede attest van prof. Dr. [K.N.] is een verklaring dat u een examen van bijzondere vaardigheden heeft afgelegd in 2008. Er wordt verder niet bij vermeld wat dit juist inhoudt, noch wat u hiervoor heeft moeten studeren of aantonen. Het attest volstaat m.a.w. niet om de tekorten te weerleggen.

Vervolgens werden getuigenissen gevoegd van een medestudent en stagemeesters die verklaren dat u een goede student was. Het spreekt voor zich dat dit niet aantoont dat de ontbrekende essentiële opleidingsonderdelen wel deel uitmaakten van de opleiding, noch dat deze later werden ontwikkeld. Dergelijke getuigenissen zijn weinig objectief en kunnen geen vervanging vormen van officiële documenten.

Daarnaast voegde u een certificaat van een universitaire opleiding in de 'fysieke en biologische stralingsbescherming' die u aan de ULB heeft gevolgd in 2016. Deze specifieke opleiding is niet van die aard om te kunnen compenseren voor een tekort in de vermelde opleidingsonderdelen van de algemene opleiding tot Master of Medicine in de Geneeskunde. Het is immers een gespecialiseerde opleiding omtrent stralingsbescherming.

In het verzoekschrift verwijst u tot slot naar werkervaring die u tussen 2014 en 2018 heeft opgedaan als directrice van een VZW Holding Fikan alsook de beroepsvorming op het vlak van bedrijfsbeheer van gezondheidsinstellingen die u heeft gevolgd. Dit zijn beleidsfuncties, geen ervaringen als behandelend arts. Om die reden kunnen deze niet compenseren voor tekorten inzake geïntegreerd klinisch redeneren of geïntegreerd klinisch handelen.

Uw verzoek tot herziening is ongegrond.

Onze beslissing van 11/02/2022 wordt met deze brief dan ook bevestigd.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Standpunt van partijen

Met een e-mail van 9 maart 2023 deelt verwerende partij mee dat er wat verzoekster betreft ook een herzieningsprocedure hangende is, in het raam waarvan een nieuwe beslissing zal worden genomen, rekening houdend met het advies inzake de nieuw voorgelegde stukken.

Om die reden beslist verwerende partij om de bestreden beslissing in te trekken.

Verzoekster dient geen wederantwoordnota in en verzet zich niet tegen de intrekking.

Beoordeling

Aangezien de bestreden beslissing is ingetrokken en derhalve uit het rechtsverkeer is verdwenen, is de procedure zonder voorwerp geworden.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 maart 2023, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze

beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.644 van 7 juli 2023 in de zaak 2023/0196

In zake: xxx

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
waar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 22 mei 2023, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 24 april 2023 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster specifiek gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de Geneeskunde’ en niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Master of medicine in de Geneeskunde’ en evenmin met de Vlaamse graad van master.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juli 2023.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij, bijgestaan door de heer Jonas De Bondt, en mevrouw Gaia Pellegrims, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houdster van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘physician’ uitgereikt door de Bogomolets National Medicine University te Kyiv (Oekraïne) op 26 juni 2018 en dat van gynaecoloog door dezelfde instelling uitgereikt op 23 juni 2021.

Verzoekster dient op 12 april 2022 bij NARIC-Vlaanderen een verzoek om in dit studiebewijs gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad van “‘Master of medicine in de Geneeskunde’.

Op 24 april 2023 beslist NARIC-Vlaanderen om verzoeksters studiebewijs specifiek gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de Geneeskunde’, maar niet met de Vlaamse graad van ‘Master of medicine in de Geneeskunde’ en evenmin met de Vlaamse graad van master.

De motivering hierbij luidt:

“Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master of Medicine in de geneeskunde’ is niet mogelijk, omdat:

De volgende essentiële opleidingsonderdelen komen niet of niet voldoende aan bod in de buitenlandse opleiding: Wetenschappelijke vorming (evidence-based medicine). Uit uw dossier blijkt dat u in de buitenlandse opleiding onvoldoende gevarieerde stage heeft gevolgd in vergelijking met het aantal stage-uren dat vereist is in de Vlaamse opleiding Master of Medicine in de geneeskunde. De werkervaring kan dit tekort niet compenseren. (Element ‘leerresultaten’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs).

De masterproef ontbreekt. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen moet de opleiding afgesloten worden met een masterproef.

Uit uw dossier blijkt dat u tijdens uw opleiding geen masterproef geschreven heeft. U voegt één verifieerbare publicatie met de titel (vertaald) ‘Influence of different factors on the formation of reproductive functions in adolescent girls’ in het Oekraïens toe waarvan u niet de eerste auteur bent. Dit stemt niet overeen met wat in de Vlaamse Master (of Medicine in de geneeskunde) van een masterproef verwacht wordt. De onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau worden hiermee niet aangetoond. Er zijn ook onvoldoende andere elementen in uw dossier die deze competenties aantonen. (Element ‘kwaliteit’: art. 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs; art. II.58 §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013)

Gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Master’ is niet mogelijk, omdat:

De masterproef ontbreekt. Om in Vlaanderen een masterdiploma te behalen, moet de masteropleiding afgesloten worden met een masterproef.

Uit uw dossier blijkt dat u tijdens uw opleiding geen masterproef geschreven heeft. U voegt één verifieerbare publicatie met de titel (vertaald) ‘Influence of different factors on the formation of reproductive functions in adolescent girls’ in het Oekraïens toe waarvan u niet de eerste auteur bent. Dit stemt niet overeen met wat in de Vlaamse Master (of Medicine in de geneeskunde) van een masterproef verwacht wordt. De onderzoekscompetenties op Vlaams masterniveau worden hiermee niet aangetoond. Er zijn ook onvoldoende andere elementen in uw opleiding die deze competenties aantonen. (niveaudeSCRIPTORelementen ‘Kennis en vaardigheden’ binnen de niveaudeSCRIPTOR op VKS-niveau 7: complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek, art. 6 van het Decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009, art. 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs; art. II.58 § 6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013).”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet daartoe evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

De Raad begrijpt het enig middel van verzoekster als een beroep op het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet uiteen dat zij na een studie van negen jaar is afgestudeerd als gynaecoloog en dat de bestreden beslissing zes van die jaren waardeloos maakt, zonder een aangepast traject voor te stellen waarbij ontbrekende aspecten zouden kunnen worden aangevuld.

Met betrekking tot de motieven van de bestreden beslissing voert verzoekster het volgende aan:

“[...]

- Evidence-based medicine zou niet aan bod gekomen zijn tijdens mijn opleiding. Zoals aangegeven in de aangeleverde documenten ben ik na het afstuderen een doctoraat begonnen aan de Shupyk National Healthcare Universiteit van Oekraïne. Tijdens het eerste jaar van dit doctoraat (dit was voordat de oorlog uitbrak) is dit onderwerp aan bod gekomen. Omdat dit ook voor de doctoraat studies een essentieel onderdeel was.
- De masterproef ontbreekt. Zoals hierboven aangegeven ben ik een doctoraat gestart in Oekraïne na mijn studies. En zoals aangegeven in de extra documentatie die ik aangeleverd heb na het indienen van het dossier heb ik dit doctoraat vorig jaar verder gezet aan de KU Leuven. Dit doctoraat loopt uiteraard nog enkele jaren, maar zou het ontbreken van een masterproef moeten kunnen opvangen. Voor dit doctoraat heb ik recent de MSCAA-Ukraine fellowship gewonnen.
- De stage zou onvoldoende geweest zijn. De stages in Oekraïne zijn zeer uitgebreid. Hiervoor heb ik onder andere ook buitenlandse stages gedaan. En als je de stages voor de specialisatie tot gynaecoloog ook in acht neemt dan lijkt het mij zeer vreemd dat dit niet voldoende zou zijn voor een master. Indien het onvoldoende is, dan hoor ik graag wat er exact zou ontbreken.

Verzoekster begrijpt dat bepaalde aspecten in haar opleiding kunnen ontbreken en dus moeten worden aangevuld, maar zij herhaalt niet te begrijpen dat er geen opties worden aangeboden.

In haar antwoordnota wijst verwerende partij vooreerst op de essentiële opleidingsonderdelen ‘Wetenschappelijke vorming’ (‘evidence-based medicine’) en ‘Stage’ en naar het voorgeschreven onderzoek inzake mogelijke substantiële verschillen tussen de gevolgde opleiding en het studiebewijs waarmee de gelijkwaardigheid wordt beoogd.

Waar verzoekster aan de hand van een doctoraat aan de Shupyk National Healthcare Universiteit wil aantonen dat de inhoud van ‘Evidence based medicine’ wel degelijk werd verworven, doet verwerende partij opmerken dat dit doctoraat niet werd afgewerkt of beoordeeld, en dat verzoekster enkel aantoont dat zij voltijds als eerstejaars doctoraatsonderzoeker heeft gewerkt. De inhoud van de opleidingsonderdelen uit dat eerste jaar werd in de aanvraagprocedure niet voorgelegd.

Verwerende partij stipt aan dat verzoekster een maand na het indienen van het beroep bij de Raad weliswaar alsnog een curriculum indiende waaruit zou moeten blijken dat zij het opleidingsonderdeel ‘Evidence Based Medicine’ gedurende haar doctoraatsstudie in Kyiv heeft gevolgd, maar dat dit stuk door de Raad in de huidige procedure niet kan worden beoordeeld.

Daarvoor, zo stelt verwerende partij, staat verzoekster een herzieningsprocedure ter beschikking. Daargelaten dat bijgevolg, nog steeds volgens verwerende partij, met dit stuk geen rekening kan worden gehouden, volstaat het voor verwerende partij ook niet om de andere vastgestelde tekorten te weerleggen.

Wat het tekort aan stage betreft, brengt verwerende partij in herinnering dat de bestreden beslissing vermeldt dat deze onvoldoende gevarieerd is en onvoldoende is in omvang: er werd slechts in een beperkt aantal domeinen stage gevolgd, waar deze in de Vlaamse opleiding in verschillende disciplines wordt georganiseerd. Verzoeksters stelling dat de stages in Oekraïne zeer uitgebreid zijn, en dat zij buitenlandse stages heeft gedaan, overtuigt verwerende partij niet omdat uit de voorliggende stukken enkel blijkt dat in de specialisatie gynaecologie stage werd gevolgd. De stage als verpleegkundige ('practical training as a nurse') kan voor verwerende partij niet in aanmerking genomen worden in de opleiding tot arts. Verder stelt verwerende partij dat het transcript ook melding maakt van "practical training as physician", maar dat dit verder niet wordt gepreciseerd, zodat het onduidelijk is in welk domein deze stage heeft plaatsgevonden. Deze stage bestaat bovendien uit tweemaal 180 uur, terwijl de stage in de Vlaamse opleiding substantieel omvangrijker is en ook in verschillende opleidingsdomeinen plaatsvindt. Tot slot merkt verwerende partij op dat de voorgelegde 'letters of recommendation' enkel betrekking hebben op ervaring als gynaecoloog.

Verwerende partij besluit ter zake dat de bestreden beslissing aldus niet enkel terecht een substantieel verschil aanwijst, maar bovendien in overeenstemming is met de bevindingen in andere dossiers die met betrekking tot masters in de geneeskunde uit Oekraïne.

Wat de masterproef betreft, zet verwerende partij uiteen dat deze moet aantonen dat de student blijk geeft van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Het werkstuk weerspiegelt, luidens artikel I.3, 41° van de Codex Hoger Onderwijs, de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student. Verwerende partij betoogt dat verzoekster in haar buitenlandse opleiding geen masterproef heeft geschreven, en dat zij op geen enkele andere wijze aantoont dat zij over de voormelde onderzoeksvaardigheden beschikt. Van de enige verifieerbare publicatie die verzoekster voorlegt, is zij niet de eerste auteur. Dat stemt voor verwerende partij niet overeen met wat in de Vlaamse Master (of Medicine in de geneeskunde) van een masterproef wordt verwacht.

Ook met betrekking tot dit aspect is verwerende partij van oordeel dat het aangevangen, maar niet afgeronde doctoraatsonderzoek niet in aanmerking komt ter compensatie van het tekort.

Voor zover verzoekster opmerkt dat haar geen opties worden aangeboden om de vastgestelde tekorten weg te werken, stipt verwerende partij aan dat de bestreden beslissing een uitgebreide opsomming bevat van de openstaande mogelijkheden, maar dat NARIC-Vlaanderen niet de bevoegdheid heeft om te voorzien in aangepaste onderwijstrajecten. De onderwijsinstellingen beschikken over de mogelijkheid om aangepaste trajecten te voorzien voor buitenlandse studenten met een gelijkwaardigheidsbeslissing. Hier komt verwerende partij niet tussen, aangezien de beslissingen van NARIC-Vlaanderen enkel gericht zijn op de arbeidsmarkt. Verwerende partij voegt eraan toe dat de minister van Onderwijs in dezelfde zin heeft geantwoord aan de vriend van verzoekster.

Tot slot verwijst verwerende partij naar de beoordelingsbevoegdheid van de Raad. Zij brengt in herinnering dat de Raad zijn appreciatie betreffende de waarde van een kandidaat niet in de plaats stelt van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur, en dat verzoekster in haar beroep niet betwist dat de bestreden beslissing voldoet aan de decretale en reglementaire bepalingen en evenmin de schending van een algemeen administratief beginsel aanhaalt.

In haar wederantwoord gaat verzoekster vooreerst in op de manier waarop de procedure werd afgehandeld. Zij stelt dat de bestreden beslissing pas na meer dan een jaar is tussengekomen en dat de contacten met NARIC-Vlaanderen moeizaam verliepen. Vragen omtrent stagevereisten bleven onbeantwoord.

Daarnaast stelt verzoekster dat er veel meer stage-uren werden gepresteerd dan is aangegeven in de documenten in het dossier, maar dat het omwille van de oorlog in Oekraïne zeer lang duurt om de nodig stukken te bekomen – verzoekster zal deze in augustus persoonlijk in Kyiv afhalen.

Met betrekking tot het opleidingsonderdeel ‘Evidence based medicine’ stelt verzoekster dat het certificaat reeds enige tijd in haar bezit was, maar dat zij niet wist dat dit nodig zou zijn voor de gelijkwaardigverklaring van haar buitenlands studiebewijs. Tot slot haalt zij nog aan dat haar doctoraat in Oekraïne inderdaad nooit is voleindigd, maar dat er ondertussen een doctoraatsopleiding bij een Vlaamse universiteit is opgestart.

Beoordeling

De Raad brengt vooreerst het voorschrift van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs in herinnering, krachtens hetwelk een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

A fortiori kunnen in de wederantwoordnota geen nieuwe middelen meer worden ontwikkeld, tenzij zij raken aan de openbare orde of indien de verzoekende partij van de grondslag van die middelen pas met de antwoordnota of het administratief dossier kennis heeft kunnen nemen. Er anders over oordelen zou de rechten van verdediging van de verwerende partij – die op de wederantwoordnota niet meer schriftelijk kan antwoorden – in het gedrang brengen en bovendien een inbreuk inhouden op artikel II.294, §§1 en 2 van de voormelde Codex, waaruit volgt dat het beroep met uiteenzetting van de grieven binnen de voorgeschreven vervaltermijn moet worden ingediend.

Wat verzoekster in haar wederantwoordnota voor het eerst uiteenzet inzake de doorlooptijd van de aanvraagprocedure en de bereikbaarheid van de administratie, komt niet ter sprake in het verzoekschrift en moet derhalve als ‘nieuw’ worden beschouwd. Aangezien deze argumenten niet raken aan de openbare orde en verzoekende partij niet uiteenzet, laat staan bewijst waarom zij niet in staat was om deze grieven onmiddellijk bij haar beroep te betrekken, zijn zij niet ontvankelijk.

Daaraan kan, voor de goede orde, worden toegevoegd dat deze kritiek ook geen betrekking heeft op de regelmatigheid van de bestreden beslissing, en ook vanuit dat oogpunt dus hoe dan ook niet tot de nietigverklaring ervan kan leiden.

Voorst wil de Raad benadrukken dat hij alle begrip heeft voor de gevolgen van het conflict in Oekraïne, zowel voor verzoekster persoonlijk als voor de moeilijkheden om bepaalde documenten te kunnen bekomen.

Dit neemt niet weg dat NARIC-Vlaanderen gehouden is om het dossier te beoordelen overeenkomstig de voorgeschreven procedure en op basis van de door de aanvrager voorgelegde stukken. Zelfs indien zou worden aangenomen dat het ontbreken van bepaalde stukken, ten gevolge van aangetoonde overmacht, een andere beoordelingswijze zou wettigen, dan nog moet de Raad vaststellen dat er van een dergelijke overmacht geen sprake is, nu verzoekster zelf aangeeft dat zij over aanvullende stukken beschikt en in augustus bijkomende documenten in Kyiv zal kunnen ophalen.

Dat verzoekster zich van het belang van het opleidingsonderdeel ‘Evidence based medicine’ niet bewust was, leidt er niet toe dat NARIC-Vlaanderen aan de beoordeling van het belang ervan voorbij kan of moet gaan.

De Raad wijst vervolgens op artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs, dat de opdracht en dus ook de bevoegdheid van de Raad bepaalt. De Raad beoordeelt of de hem op ontvankelijke wijze voorgelegde beslissing in overeenstemming is met de decretale en reglementaire bepalingen en de algemene administratieve beginselen. Als wettigheidsrechter behoort het niet tot de taak of de bevoegdheid van de Raad om tot een eigen kwalitatieve beoordeling te komen van de verdiensten van de verzoekende partij of het door haar voorgelegde dossier.

Dit betekent dat de Raad zich niet kan uitspreken over de inhoudelijke impact van stukken die niet voorafgaand aan de verwerende partij of haar organen zijn voorgelegd, aangezien hij zich anders net wél in hun plaats zou stellen. De Raad vermag enkel na te gaan of de wijze waarop de stukken door de verwerende partij of haar organen werden beoordeeld, de toets van de wettigheid kan doorstaan. Dit veronderstelt dan ook dat een verzoekende partij haar overtuigingsstukken ook daadwerkelijk aan het bestuur heeft voorgelegd. Verzoekster kan aan verwerende partij bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met stukken waarvan NARIC-Vlaanderen niet in kennis is gesteld. Zo verzoekster, na kennisname van de bestreden beslissing, meent over nieuwe of bijkomende stukken te beschikken, dan staan er bij NARIC-Vlaanderen andere procedures ter beschikking, zoals in de bestreden beslissing ook is uiteengezet.

Met betrekking tot de drie motieven van de bestreden beslissing die verzoekster bekritiseert, komt de Raad tot de volgende beoordeling.

Verzoekster betwist niet dat het ‘Evidence based medicine’ en de stage essentiële opleidingsonderdelen zijn in de Vlaamse masteropleiding. Het gegeven dat verzoekster tot een doctoraatsopleiding werd toegelaten, houdt op zich niet het bewijs in dat het opleidingsonderdeel ‘Evidence based medicine’ (in voldoende mate) aan bod is gekomen in haar voorgaande opleiding. Om de reden die hierboven is uiteengezet, kan de Raad bij de beoordeling van de bestreden beslissing geen rekening houden met stukken die niet aan NARIC-Vlaanderen zijn voorgelegd.

Wat de stage betreft, leest de Raad in het verzoekschrift geen duidelijke wettigheidskritiek ten aanzien van de bestreden beslissing. De vraag naar wat er dan precies zou ontbreken, kan daarmee alleszins niet worden gelijkgesteld. Verzoekster geeft in haar wederantwoordnota overigens zelf aan dat zijn “uiteraard begrijp[t] [...] dat NARIC zich niet kan baseren op documenten die niet werden aangeleverd.”

De Raad is van oordeel dat de motieven van de bestreden beslissing, zoals nader geduid in de antwoordnota, voldoende overtuigend zijn. Indien verzoekster, zoals zijzelf aangeeft, met betrekking tot de stage over bijkomende stukken zal beschikken in augustus, dan dienen die ter beoordeling aan NARIC-Vlaanderen te worden voorgelegd.

Inzake de masterproef, weerspreekt verzoekster niet de motieven van de bestreden beslissing. Zij geeft in haar verzoekschrift bovendien zelf aan dat het ondertussen aan een Vlaamse universiteit aangevatte doctoraat “uiteraard nog enkele jaren [loopt], maar [...] het ontbreken van een masterproef [zou] moeten kunnen opvangen”. Hiermee erkent verzoekster dat de vereiste van een masterproef – of daarmee gelijk te stellen prestaties – vooralsnog niet is vervuld, zodat ook in dat opzicht de onregelmatigheid van de bestreden beslissing niet is aangetoond.

Veeleer dan een inhoudelijke kritiek te uiten op de beoordeling die werd gemaakt aan de hand van de voorliggende stukken, lijkt verzoekster te hekelen dat niet (voldoende) duidelijk werd gemaakt hoe zij aan een en ander zou kunnen remediëren.

Ter zake moet de Raad vaststellen dat de bestreden beslissing onderaan wel degelijk een heel aantal mogelijkheden uiteenzet, en dat verzoekster minstens één daarvan ondertussen te baat

heeft genomen (verder studeren) en dat zij op basis van de stukken die zij ná de bestreden beslissing nog kan voorleggen uitzicht behoudt op een verzoek tot herziening.

Ook in dat opzicht kan de kritiek van verzoekster niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Het enige middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

VI. Anonimisering

Verzoekster vraagt ter zitting om de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 juli 2023, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Marleen Verreth

Jean Goossens

bijgestaan door

Melissa Thijs

Voorzitter van de Raad

bestuursrechter – bijzitter

bestuursrechter – bijzitter

eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.777 van 11 augustus 2023 in de zaak 2023/0229

In zake: Martin KWABENA NYEFENE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Toon Brawers
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Justitiestraat 27 bus 12

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
waar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 23 juni 2023, strekt tot nietigverklaring van de niet-gedateerde beslissing van NARIC-Vlaanderen waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker specifiek gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5 (studiegebied gezondheidszorg)’.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 augustus 2023.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘Bachelor of Arts in nursing and psychology’, uitgereikt te Ghana.

Verzoeker dient bij NARIC-Vlaanderen een verzoek om in dit studiebewijs gelijkwaardig te verklaren met een Vlaamse graad.

Met een niet-gedateerde beslissing, beslist NARIC-Vlaanderen om verzoekers studiebewijs specifiek gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5 (studiegebied gezondheidszorg)’.

De motivering hierbij luidt:

“De voorwaarden om als gelijkwaardig erkend te worden met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’ zijn vervuld omdat de tekorten in de Ghanese opleiding gecompenseerd worden door het volgen [van] en slagen voor verschillende opleidingsonderdelen van de Vlaamse opleiding ‘Bachelor in de verpleegkunde’ en uw beroepservaring als zorgkundige.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid – voorwerp

Standpunt van partijen

Met een e-mail van 24 juli 2023 deelt verwerende partij mee dat de bestreden beslissing wordt ingetrokken.

Verzoeker repliceert in een e-mail van 25 juli 2023 dat wordt genoteerd dat de bestreden beslissing “zal worden vernietigd” [bedoeld wordt: zal worden ingetrokken], maar “echter nog niet [is] vernietigd zodat er geen reden is om de procedure stop te zetten”.

Eveneens op 25 juli 2023, verduidelijkt verwerende partij dat zij “overgaat tot het intrekken van de bestreden beslissing” zodat naar haar oordeel de procedure zonder voorwerp is geworden.

Verzoeker betwist dat standpunt niet verder, en dient geen wederantwoordnota in.

Beoordeling

De bestreden beslissing is een formele overheidsbeslissing, die door de daartoe gemachtigd ambtenaar is ondertekend.

Een administratieve rechtshandeling kan in beginsel slechts worden ingetrokken door de overheid die deze beslissing heeft genomen en daartoe ook bevoegd was.

De voormelde berichten van verwerende partij van 24 en 25 juli 2023 zijn niet-ondertekende e-mails die bovendien uitgaan van een andere ambtenaar van NARIC-Vlaanderen dan deze die de bestreden beslissing heeft genomen.

Dergelijke werkwijze kan twijfels doen rijzen over zowel de bevoegdheid van de steller van de (intrekkings)handeling als het stadium waarin de besluitvorming zich bevindt. De mededeling dat NARIC-Vlaanderen de bestreden beslissing “wenst [...] in te trekken” en “overgaat tot het intrekken van de bestreden beslissing”, laat ruimte voor de vraag of dit de aankondiging van een handeling, dan wel de bevestiging van de intrekking is.

Gelet op de libellering van de e-mail van 25 juli 2023 en de vaste werkwijze van verwerende partij in het verleden, neemt de Raad aan dat minstens dit bericht kan worden begrepen als de bevestiging in rechte dat de intrekking een feit is en dat de procedure derhalve zonder voorwerp is geworden.

De Raad stipt daarbij aan dat het voor de toekomst, en in het bijzonder om verwarring in hoofde van de verzoekende partij te vermijden, is aangewezen dat de intrekking *expressis verbis* en in een ondertekend document geschiedt.

Het beroep is zonder voorwerp.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 augustus 2023, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder